

Bet. o. Lovf. om Udnævn. af en Forligsmand i Arbejdsstridigheder.

§ 3.

Naar Forligsmanden erfarer, at der er Grund til at befrygte Arbejdsstandsning, eller naar der er udbrudt Arbejdsstandsning, og han tillægger Stridens Virkninger og Omfang større samfundsmæssig Betydning, kan Forligsmanden — for saa vidt Forhandlingerne mellem Parterne i Henhold til de mellem dem vedtagne Bestemmelser ere førte og fra en af Siderne erklærede afsluttede uden Resultat — af egen Drift eller paa Foranledning af en af Parterne indkalde de stridende Parter til Forhandling. Parterne bestemme selv, ved hvem de ville lade sig repræsentere, dog maa det ikke være ved nogen udenfor de respektive Organisationer eller Hovedorganisationer staaende Person.

Det er Parternes Pligt at efterkomme Forligsmandens Indkaldelse.

§ 4.

Hvor Forligsmanden har indkaldt til Forhandling, skal han søge at bringe denne til en fredelig Afslutning og er blandt andet beføjet til under Forhandlingen at gøre Henstillinger til Parterne om de Indrømmelser, som maatte synes hensigtsmæssige for Formaålet. Naar han finder det formaalstjenligt, kan han fremsætte et Mæglingsforslag, som dog ikke maa offentliggøres uden begge Parters Samtykke, medmindre Arbejdsstandsning finder Sted, og Forligsmanden har afsluttet sin Virksomhed i vedkommende Sag. Ved Udarbejdelsen af Mæglingsforslag skal Forligsmanden raadføre sig med to Repræsentanter, der i hvert enkelt Tilfælde vælges af de to Hovedorganisationer — een af hver Organisation —

eller, for saa vidt Parterne ikke tilhøre en Hovedorganisation, af Parterne selv.

§ 5.

Naar der under en Strid, som har givet Forligsmanden Anledning til at træde til efter § 3, opstaar Uenighed om Løn, Arbejdstid, Overarbejde og lignende, og den rette Erkendelse af, hvorledes de faktiske Forhold i denne Henseende have været, skønnes at være af Betydning for Stridens Afgørelse, er Forligsmanden berettiget til at afæske Parterne Erklæringer herom.

For saa vidt disse Erklæringer synes ham usikre eller ikke tilstrækkelig oplysende, har Forligsmanden Ret til at begære Vidneforklaring optagen ved „Den faste Voldgiftsret“.

Forligsmanden har under disse Vidneafhøringer for Voldgiftsretten Ret til at være til Stede og kan vedrørende de i 1ste Stykke nævnte Forhold begære saadanne yderligere Spørgsmaal stillede til Vidnerne, som disses Udsagn maatte give Anledning til.

§ 6.

Udgifter til Lønninger, Kontorhold m. v. udredes af Staten ved Bevilling paa de aarlige Finanslove.

Eenhver Tvist om Forligsmandens Kompetence kan indankes til „Den faste Voldgiftsret“s Afgørelse.

§ 7.

Denne Lov gælder indtil 1. April 1914; senest ved Begyndelsen af den sidste Rigsdagssamling forinden Lovens Udløb skal der af Indenrigsministeriet fremsættes Forslag om dens Fornyelse eller Revision.“

Abrahamsen. Sigurd Berg, Berntsen, Birck. Deuntzer. Hyller.

Ordfører.

Formand.

Lange. V. H. O. Madsen. Moltesen. Mølgaard-Nielsen, K. J. Møller.

Sekretær.

Hans Nielsen (Skanderborg A. 1. V.). Sigvald Olsen. N. C. Rasmussen. Rørdam.